

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023231 19 Кж 4
Бања Лука, 12.03.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог М.Ч., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Г.Ј. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 023231 19 Кв 5 од 04.03.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 12.03.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.Ч., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023231 19 Кв 5 од 04.03.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023231 19 Кв 5 од 04.03.2019. године, утврђено је да нису престали разлози за притвор према оптуженом М.Ч., који се потврђеном оптужницом Окружног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0044857 18 од 27.12.2018. године, терети за извршење кривичног дјела убиства у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС).

То рјешење донесено је у поступку контроле оправданости притвора која се врши по истеку два мјесеца од дана доношења последњег рјешења о притвору, а због постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења благовремено је жалбу изјавио бранилац оптуженог, адвокат Г.Ј. из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се притвор укинути и оптужени одмах пустити на слободу.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Без основа су жалбени приговори у прилог тврдњи да су у образложењу побијаног рјешења изостали разлози о одлучним чињеницама, те да је тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Наиме, првостепени суд је у образложењу побијаног рјешења, правилно констатовао да је потврђивањем оптужнице од стране судије за претходно саслушање, установљен општи услов за одређивање притвора, односно, постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети, те је утврдио да нису настале нове околности од доношења последњег рјешења о продужењу притвора донесеним након потврђивања оптужнице. Осим тога, овај суд наглашава да је у том рјешењу првостепеног суда од 03.01.2019. године о продужењу притвора након потврђивања оптужнице, извршена оцјена доказа, кроз оцјену исказа свједока оштећеног В.К. и записника о препознавању МУП РС ПУ Б. од 09.9.2018. године под бројем 13-02/1-2-760/18, резултата вјештачења ДНК анализе извршеног од стране ЈЗУ Завод за ... РС Б. од 12.9.2018. и 18.9.2018. године, као вјештачења тјелесних повреда оштећеног, које је извршено по вјештаку специјалисти судске медицине др М.С., те је на основу тих доказа утврђено постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело убиства из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. КЗ РС. У овој фази поступка, суд није у обавези да поново оцјењује доказе, већ оцјењује да ли је и даље неопходна примјена мјера притвора. Према томе, како је у конкретном случају, првостепени суд извршио ту контролу, јер је у образложењу побијаног рјешења дао ваљане разлоге о неопходности даље примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу, то су без основа жалбени приговори којима се истиче да побијано рјешење не садржи разлоге о одлучним чињеницама.

Такође су неосновани и жалбени приговори браниоца оптуженог да не стоје разлози за притвор према оптуженом предвиђени у члану 197. став 1. тачке г) ЗКП РС.

Наиме, поред околности које се односе на тежину дјела, те начин и мјесто извршења истог (испред стамбене зграде у којој станује оштећени, у раним вечерњим сатима када је очекивано да је више грађана на улици, упорност оптуженог и другог саучесника да оштећеном ударце задају металним предметом – телескоп палицом у предјелу главе, а након што је од удараца пао на тло, настављају ударце задавати у предјелу главе и тијела), правилно је првостепени суд нашао и постојање ванредних околности у времену релевантном за продужење притвора и то у чињеници заинтересованости медија, а тиме и јавности, који у својим ТВ каналима, ударним емисијама и дневницима, те писаним средствима информисања, редовно обавјештавају јавност о овом кривичном дјелу и поступку, на који је начин шира јавност у потпуности упозната са начином извршења предметног кривичног дјела. Напријед наведене околности, заједно са чињеницом да је оштећени новинар једне медијске куће, да су средства информисања приказивала протесте и окупљања новинара, те износила саопштења Удружења новинара поводом овог догађаја, и по оцјени овог суда представљају ванредне околности због којих би пуштање на слободу оптуженог резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда. У тим

околностима, правилно првостепени суд налази да и даље постоји притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС и о томе даје ваљане разлоге. Осим тога, супротно жалбеним наводима, испуњен је и објективни услов за постојање овог притворског разлога, јер се за предметно кривично дјело може изрећи казна затвора најмање 5 (пет) година, а највише 20 (двадесет) година, што значи да се може изрећи и казна затвора од 10 (десет) година или тежа казна.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи и оптуженом укине притвор, те пусти на слободу, није основано.

Из наведених разлога жалба браниоца оптуженог није основана, па је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић